Una bicicleta elèctrica contra la crisi, de l'abocador a la carretera.

La Garrotxa | 01-02-2009 | 06:28

Gil Augusto Chapman González, Arturo pels amics, cubà, de 58 anys, va arribar tot just fa sis mesos a la Garrotxa després de casar-se amb la Montserrat l'any 2005. Mig aïllat en una masia enlairada de la Pinya, dins el terme municipal d'Olot, l'Arturo va veure la necessitat de buscar un mitjà de locomoció per fer menys fatigosos els vuit quilòmetres que el separen del centre de la capital garrotxina. Amb el xassís d'una bicicleta tot terreny i un seguit de visites a l'abocador comarcal, aquest cubà, llicenciat en enginyeria electrònica i amb dots d'inventor, ha aconseguit fabricar sense un duro una bicicleta elèctrica amb tots els extres que el permetrà circular sense esforços per la carretera.

La bicicleta en qüestió la descriu com un aparell «ecològic, reciclat, respectuós amb el medi ambient, autoalimentat amb una dinamo, dotada de tots els llums reglamentaris, amb proteccions apropiades per a poder circular i amb equip de música». «Fa quatre mesos que busco peces d'altres bicis per l'abocador i trec engranatges, plats i cadenes. També d'altres electrodomèstics usats he aconseguit un motor i un regulador», ha comentat l'Arturo. Ell treballa en un taller de dimensions més que reduïdes, uns tres metres quadrats, en un dels racons de la masia de la Pinya. «Vaig començar a inventar, fer plànols i càlculs perquè la principal dificultat era aconseguir una bici potent per pujar fins aquí dalt», ha reconegut.

«El meu primer prototip portava dos motors i això feia que les bateries s'esgotessin en un moment», ha assenyalat l'Arturo, que ara ha aconseguit perfeccionar la seva «màquina» amb un sol motor que fa funcionar tots els components de la bici elèctrica i funciona amb una bateria de plom que va trobar tirada per l'abocador de la Garrotxa. «Ja tinc tot el sistema elèctric resolt: els llums, els frens i també la música. Ara tinc la tasca d'adaptar un alternador o una dinamo que em carregui les bateries de plom», ha comentat aquest cubà amb empenta. «Si tingués un altre tipus de bateries més modernes seria tot molt més fàcil però per això faltarien diners i no tindria gràcia», ha ironitzat l'Arturo.

«Aquesta bicicleta l'he creat a base de coses reciclades, tirades a l'abocador», ha assegurat el cubà, que considera que la gent de Catalunya, i d'arreu d'Europa, està molt malacostumada i llença les coses a la babalà. Acostumat a viure amb pocs diners i a subsistir al llarg dels seus 58 anys, l'Arturo espera que la seva flamant bici elèctrica el faci sortir «del subdesenvolupament», com ell

considera que està, «i potser algun dia la pugui fer en sèrie, si algú estigués disposat a finançar-la». «Jo estic en disposició de crear-ne moltes perquè tota la vida que he inventat, sobretot a Cuba i amb ben poques coses a l'abast», ha afirmat.

«Imagina't la d'invents que puc fer aquí, on la gent llença les coses quasi sempre en bones condicions», ha finalitzat l'Arturo, un exemple d'esperança, entusiasme, optimisme i inconformisme. Un emprenedor i un lluitador nat que no entén de crisis.

Fuente: Avui
Autor: Avui